

18- Truyện Chàng Như Nguyệt Sắp Bị Hành Hình, Xin Phật Xuất Gia

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, trong thành có một gã khờ tên là Như Nguyệt. Như Nguyệt thích việc giết chóc, trộm cắp, tà dâm, bị dân chúng tố giác nên vua ra lệnh bắt trói và đem ra ngoài chợ. Sau đó vua ra lệnh giải Như Nguyệt đến pháp trường xử tử.

Khi sắp hành hình thì Như Nguyệt được gặp Đức Phật, bèn đánh lễ cung kính và tự nói lên tội trạng:

–Con đáng tội chết, không còn sống bao lâu nữa. Cúi xin Thế Tôn rủ lòng Từ bi thương xót, xin vua cho con xuất gia, rồi chết cũng không ân hận.

Lúc ấy Đức Phật liền hứa khả, bảo A-nan:

–Ông hãy đến thưa với vua Ba-tư-nặc rằng hôm nay Ta muốn xin kể tử tội để cho y xuất gia.

Nghe lời Phật dạy, A-nan liền đi gặp vua Ba-tư-nặc, thưa rằng:

–Hôm nay Đức Thế Tôn muốn xin vua kể tử tội để cho y được xuất gia.

Vua vâng lời Phật, thả tội nhân ra về giao cho Thế Tôn. Đức Phật độ cho người này xuất gia, siêng năng tu tập, chẳng bao lâu chứng quả La-hán.

Các Tỳ-kheo thấy Như Nguyệt sắp chết mà được cứu thoát và xuất gia không bao lâu lại chứng quả, nên khen là việc chưa từng có, bèn bước tới bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đời trước Ngài đã gieo trồng phước đức gì, mà nay lời Ngài nói ra được vua tin tưởng thực hành? Ngài cứu người tội kia được an toàn tính mạng, chẳng hay việc ấy như thế nào xin Ngài giải thích cho chúng con được biết.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay vô lượng kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Đế Tràng. Một hôm, Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo đi giáo hóa chúng sinh trong các thôn làng. Trên đường đi, Đức Phật gặp một Tiên nhân. Thấy Phật có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng soi chiếu như trăm ngàn mặt trời, Tiên nhân vui mừng đánh lễ dưới chân Phật, thỉnh Ngài an nghỉ và sắm sửa các món thức ăn ngon cúng dường. Cúng dường xong, Tiên nhân phát nguyện:

“Nguyệt đời vị lai, khi con nói ra điều gì, đều được người tin tưởng thực hành theo.”

Đức Phật liền đáp rằng: “Ta sẽ khiến điều mong cầu của ông được toại nguyện như Ta hiện giờ, không hề sai khác”.

Nghe Phật dạy, Tiên nhân liền đối trước Phật phát tâm Bồ-đề vô thượng. Đức Phật liền thọ ký cho Tiên nhân: “Ở đời vị lai, ông sẽ thành Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, hóa độ chúng sinh nhiều không thể tính lường.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, Tiên nhân thuở ấy nay chính là Ta. Do đời quá khứ Ta kính thuận Phật, nên nay Ta nói ra điều gì cũng được mọi người tin nhận, cứu được người tội kia thoát chết, lại còn được xuất gia đắc đạo.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.